

Beslutningsforslag nr. B 5. Fremsat den 15. oktober 1987 af Berlau (FK), Kurt Frederiksen (FK), Preben Møller Hansen (FK) og Jørgen Tved (FK)

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget

I forretningsorden for Folketinget, som vedtaget den 17. december 1953 med ændringer sidst af 17. december 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som nyt stykke efter stk. 7:

»Stk. 8. Ethvert i Folketinget indvalgt parti har ret til ved et af sine medlemmer at deltage i forhandlingerne i folketingsudvalg, hvori det ikke ellers er repræsenteret. Et sådant medlem, der ikke har stemmeret eller ret til at fremsætte nogen udtalelse i udvalgets betænkninger, må anmeldes for det på-

gældende udvalgs formand.«

Stk. 8-13 bliver herefter stk. 9-14.

2. I § 26 udgår 2., 3. og 4. punktum.

3. I § 29 affattes *stk. 2* således:

»*Stk. 2.* Medlemmerne bør iagttage god mødeorden, men kan i øvrigt tale frit. Formanden kan henstille til et medlem at iagttage almindelig høflighed i sine ytringer.«

4. I § 29 udgår *stk. 3 og 4.*

5. § 30 udgår.

Bemærkninger til forslaget

Til nr. 1

Ingen partier, der er blevet valgt til Folketinget, må kunne holdes uden for politisk indsigt ved manglende repræsentation i de stående udvalg.

Befolkningen har krav på, at det af dem støttede parti, uden begrænsninger, kan deltage i den politiske proces. Den nuværende valgprocedure er udemokratisk og kan udelukkende opfattes som en si, der har til formål at holde mindre partier ude i kulden, således som det er sket med Fælles Kurs.

Til nr. 2

Den nuværende tekst forudsætter et indgående kendskab til den ægteskabelige status for de enkelte medlemmer samt en levende deltagelse i udviklingen af samme.

Det er mange år siden, at befolkningen ophørte med at kalde hinanden ved øgenavne som »det ærede«.

En helt almindelig tiltaleform blandt det danske folk er fornavn eller efternavn eller begge i forening. For de medlemmer, der måtte ønske at titulere med hr., fru eller frøken, bør det stå dem frit for.

Til nr. 3 og 4

Et medlem af Folketinget er alene bundet af sin egen overbevisning. Vedkommende medlem står til ansvar over for sine vælgere, og det kan ikke være en eventuel politisk modstander i form af Folketingets formand, der skal afgøre, hvorvidt tungens brug er utilbørlig.

Det er en kendsgerning, at folk taler forskelligt afhængig af deres opvækst, arbejde, omgangskreds m.v. Således taler en advokat og en vagabond forskelligt. Det bliver advokaten ikke ringere af.

At udelukke et medlem fra at indtage sin plads i Tinget og dermed stemme i sager, således som en vælgerkreds har ønsket det, må betragtes som stridende mod selve demokratiet. Et Folketing må acceptere vælgernes afgørelse med de personer, der er valgt, og ingen udelukkelse må kunne finde sted, som beskrevet i den nuværende tekst.

Til nr. 5

Det er helt almindeligt i befolkningen, at man giver udtryk for sin glæde eller det modsatte. Det må anses for fuldt acceptabelt, at dette også finder sted i Folketinget, således som det foregår i andre parlamenter som bl.a. det vesttyske og det engelske.